

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. X 2.

Fylke: Aust-Agder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Kverfoss.

Emne: Transport av høy

Bygdelag:

Oppskr. av: Peter Stoveland

Gard:

(adresse): Kverfoss.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. (delvis)

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Eirik Stoveland, bonde, 70 år.

SVAR

Høytransporten her i Kverfoss er nok så lik på store og små gardar. Husmannsplassar er det ikkje nokon att av no. Bønderne held framleis på å slå i utmarka, men ordet utmark myklar dei ikkje. Men eg går utifrå at det er det same som vi kallar "heia" og fellur utgjordet. Å slå på heia vil seia å slå myrar og bjør i skogen. Men myrane ligg same oftast på heia. Utgjorde, eller "udgjorde" som folk seier her, har dei fleste gardar. Det er bokkar og myrlund jord som er oppstilt kring heinegjordet. Kringgjordet blir holdt i mykje betre hald no enn før; derfor slår folk mindre på heia. Det er gjerne så langt til slakterne at flest alle høyrer høyet heim med hest. Berre på rettelig småbruk ber dei det heim.

2. Antur höjru dñi dñt, eller of ber
 det. Sumu har slæpe. of hestuvur
 til rá höjet. Dñi sumu ber, nyttar
 tau mud. hegd. Ei hegd bliv laga
 av sig kvist of höjgd samrau sum
 ein umvend e'ð) Taud heldur
 over aksline. Skurdum får beru-
 ren hjelp. Þá stár beruun lok.
 Det er ikkje så ulundt her at dñi
 brukur á mulla höjet ut for best-
 te heur. Kallur ikkje nyttar
 dñi tøjpestung til höj, men stur-
 dum til lauv. Tullu bor eller bá-
 re nyttar ein ikkje til transport
 av höj. Durrub er slæde nyttur
 þunnt báde í hurrugjorðit, ut-
 gjorðit of þá heia. Öm sumu-
 ur brukur ein treslæde, d. v. s.
 slæde utan járnskoring. Þjúl-
 slæde kann ikkje hugsa of har
 sett her. Strumut til tróidru
 er gjernu av to slag, antur
 mud lause grindar þá sidene
 eller of utan grindar, men dá
 er boluun laga samu ein halv
 sirkel (eller ei halv elipse),
 of bordsamr dñt er opne romm
 mellann, av fuste samrau með
 vidjur. Inngjorðit of þá heia kjenn-
 nur vi alltid höjet nær vi skel
 höjra dñt ein av dñi dñt er så
 kort. Nyttar ein grindar, er dñt
 ikkje så röjze þollis ein legg
 kjennur, í alle fall í boluun.

(vert hella
 spile trom)

men nyttar vi ikkje, er det van-
dare. Då må kjerringene leggjas
nøggjare di store lasset skal ve-
ra. Duist må det festast godt,
eller „jures“, som vi seier her, et-
ter vil det lett falla frå hvorandre.
Ein legg som regel kjerringene i to
rekker mot hvorandre, men den
siste og øste legg vi rudd etter.
Sanne legg ut bord under jure-
taset, men det er ikkje vanlig.

(Juretau er vel det same som
gyrdatoq.) Vinterlarv er all-
tid store men sumarlasse
utan at det er noko visst hit-
tøve mellom dei. Ingen bruker
to hestar for høyløper.

Øg kjerringe ikkje til at det var
nokan viss måte å transportera
høyet på frå fellsslitker, heller
ikkje når høyet bli deld. Stølar
er det ikkje her. Fra utslåttene
hva, bli høyet høyd berre et-
terkvart som høvden sving-
er det. Men som oftest laga
dei seg såleis at dei kunne ven-
ta til det kom nok snø. Difor
hadde dei gjerne noko fjorgamelt
høy uteller haustue. - Alle bru-
ker jarnskodd slede om vinter-
en. Der dei ikkje har hest, ligger
dei høyrar. Det er sjeldan at
nokan her har høyrar. Bøghing
sytt kvar mann for sjølv.